

A fanatizmus üressége

MŰBÍRÁLAT - FILM - LXIV. évfolyam, 28. szám, 2020. július 10.

(Jean-Pierre Dardenne–Luc Dardenne: Az ifjú Ahmed)

A bűnről és megbocsátásról, önelvesztésről és elfogadásról valódi társadalmi érzékenységgel és mély humánnummal szóló Dardenne-filmek a kortárs mozgóképkultúra legjelesebb alkotásai. Az utóbbi időben azonban varázsuk megkopott, kiszámíthatóvá lett dramaturgiájuk okán csendesen elvesztek a művészmozik dömpingjében. A tavalyi cannes-i filmfesztiválon a legjobb rendezés díját elnyert filmjük, *Az ifjú Ahmed* fent említett kezdő képsorának láttán egyszerre fogott el az ismerőség és az aggodalom érzése: vajon a hasonló korú címszereplő méltó lesz-e *A fiú* zavarba ejtően komplex címszereplőjéhez, vajon az a közel másfél óra, amit fizikailag is fiatal hősünkhöz tapadva fogunk tölteni, okoz-e majd hasonló katartikus belátást, mint Dardenne-ék korábbi remekműve, életem egyik legnagyobb filmélménye?